

punkter, ærligt i sin Stræben efter historisk Sandhed og bygget op paa et omfattende og delvis nyt Materiale, har P. Lauridsens store Værk betydet en Landvinding for den historiske videnskabelige Forskning. Samtidig fortjener det at leve i Folket og i lange Tider at blive den Kilde, hvorfra det oser Viden om det danske Nordslesvigs nationale Gennembrud.

Axel Linvald.

H. D. Lind.

25. Jan. 1924 døde fhv. Sognepræst til Gunderslev og Skelby Pastor H. D. Lind, f. 17. Juli 1847. Han var et Nybodersbarn, og hans Hjemsted har bestemt hele hans Produktion. Det mærkelige lille Samfund, der endnu i hans Barndom helt var præget af »Holmens faste Stok«, har han skildret i *Nyboder og dets Beboere især i ældre Tider* (1882), og den danske Flaades Historie i 16.—17. Aarh. har han behandlet i en Række Værker, mellem hvilke maa fremhæves *Christian IV og hans Mænd paa Bremerholm* (1889), *Frederik III's Somagt* (1896) og *Fra Frederik II's Tid* (1902). Af hans talrige marinehistoriske Tidsskriftsafhandlinger kan nævnes de Bidrag til Flaadens Historie under Frederik 3. og Christian 5., der er offentliggjorte i vort Tidsskrifts 6. og 7. Række.

M. Mackeprang.

Marcus Rubin.

Marcus Rubin døde 6. marts 1923, dagen efter hans fyldte 69. aar. I ham mistede dansk aandsliv en fin, livlig, glimrende intelligens, en omfattende viden og en stor arbejdskraft. Videnskabeligt og praktisk arbejde fyldte hans hele liv, og dette formede sig saaledes, at han paa usædvanligt mange omraader kunde stille sit arbejde i sit lands tjeneste. Rubin var som saa mange danske mænd af jødiske slægter fast samlevet med det danske folk. Meget faa i hans levetid kendte vort folk, dets egenskaber, dets arbejdsvilkaar, dets sammensætning, dets fortrin og fejl saa nøje som han. Hans egenartede personlighed bevirkede vel, at han ikke fik tag i videre kredse; den kreds, han sympatiserede med og som sympatiserede med ham, bestod væsentligt af nogle faa danske historikere: Erslev og Fridericia, Aage Friis og I. P. Jacobsen. Trofast mod disse venner og altid villig til at arbejde for dem var Rubin ligesaa trofast mod og villig til at arbejde for Danmark, villig dertil i en grad, der tilsidst endog udsatte ham for nationalistiske kredses lave beskyldning om ikke at være dansksindet, skønt den artikel i Preussische Jahrbücher, der gav anledning dertil, var skrevet efter opfordring af og godkendt af det danske udenrigsministerium.